

ગુંડીનગર ગાંધીનગર

પમરાટ

નાની ભંડું જ લાગી ઘરભારની ઉદાસી,
જોઈ રહ્યો છું હું તો સંસારની ઉદાસી.

"કોઈ ન આવતું" ની કેવી અસર પડી છે,
બારીએ જઈને બેઠી છે ડારની ઉદાસી.

મારો સ્વભાવ છે ના પાડી નથી હું શકતો,
આવી, તો મેં ઉછેરી બે-ચારની ઉદાસી.

આશીને એને પઢેલા કરતું પડે છે સાંભિત,
ઈશ્વર ઘણી નથી છે અવતારની ઉદાસી.

પશોથી ફર્જ એને પડતો નથી કશોચે,
જેણે સંદળ કરી છે ઉદાગરની ઉદાસી.

- લવ સિંહા

પાયોય

- રમેશ ઠક્કર

ઉદાસીની સંજ...

આકાશ અસીમ છે..એના અનેક રંગ છે..અનેક મુડસુ હોય છે..મન પણ અમર્યાદ
છે..મનનાં પણ અનેક પડ છે..અનેક મનોભાવો છે..અભ્યાવ પણ આવો જ એક મનોભાવ
છે...

આથમતી સંઘાના ગેરુચા રંગોની માફક ઉદાસીનો પટ પણ મનોપટ ઉપર વોલપેપર
બની ને કિયારેક છાયા જતે હોય છે..!"ધાયાચ" સરસ શંખોમાં દાદ ને હુંદું છે..

'હુંબ વગર દર્દ વગર ની કશી વાતો વગર,

મન વલોવાય છે, કિયારેક વલોવત વગર..!'

પ્રસરણ જેમ એક રંગ છે એમ વિસ્તાર પણ આગવો અંદાજ હોય છે!

આપણું મન ઉદાસ કેમ થાય છે? અભાવો..અતુસિ..કે અસકણા.. એમાં કારણભૂત
હો.. પરંતુ ઉદાસી વધીવાર અકથ્ય કારણો થી પણ વેરાઈ જતી હોય છે..

ઉદાસીની સંજ હોય છે..સવાર નથી હોતી..આદું અંધારે એનું ઉદ્ઘોષક બની જાય છે.
કોઈકી યાદ..અભાવીની કોઈક પળ અને એની ચુંબક જાયારે દંડે છે ત્યારે આપણું મન કોઈકને
ઝંગે છે.. "ખાંપોની" દિલમ નું આ ગોત આ મનોવ્યાચારને બરાબર વ્યક્ત કરે છે..

'વો શામ કુછ અખ્યાત થી..યે શામ ભી અખ્યાત થે.. વો કલ ભી પાસ થી વાં આજ ભી
કરીબ હો..!'

'એકાડી હોય એ માણસ હોવાની સંજ હોય? કોઈ વાધ કે હરસણે આપણે વિચારમણ
જોયાં હો? માણસ એકલો થઈ શકે છે..એટલે જ એને કશાકની ઊભાન હોય છે. અંજ્યાનાં
અંજળાપણી માણસના ઉદ્ઘાસીની આપણણે તલાશ હોય છે..પણ એટેની સહજ
અંજળાની સહજ નથી..અંદ્યાની આપણે મળી જતી હોય છે...'

શરૂઆતમાં અભાવોનો એનો ડાલાં હોય છે પછી એ આસકણા બની જાય છે..આદં બની
જાય છે..આપણું મન એનો જાયારે નિવાસ બને છે..ત્યારે એ પણ એક સહદાસ બની જાય
છે..સતત સતતવી મુશ્કેલીઓ વચ્ચા સમય સુધીના મણે તો અચરણ પણ થાય છે..ન્યા જ ફીથી
નાના બાળક ની જેમ એ કોઈક જાય ત્યારે મન કંઈ ઉંદી છે..

"તું આ ગઈ.. ગઈશે મસ્તાની?..?

બરી મહેરબાની..બરી મહેરબાની."

મુસીબનોને મસ્તાની જ કદાચ અનોખી મસ્તી રહેલી છે!

કુમલાં કાલજડાં કોરતા રંગદશી લેખક...પત્રાલાલ પટેલ

"મારી પાસે આદર્શ કે ભાવના જેવું કશું છે જ નહીં, મારી પાસે 'જીવન' છે..ને
એને હું સારી પેદ ઓળખું છું.આ જીવનને મૈં સહિતની કસોટીએ ચડાવેલું છે.."

આ શાદી છે વૃજચારીની ભાવાના રંગદશી લેખક પત્રાલાલ પટેલના..સતતમી મે
એમનો જાયદાવસ છે તારીખ ૧૪/૧૧/૨૨ નો રોજ મેઘરજની સરહદ અને અવેલા
નાનકા ગ્રામ માંડલીમાં એમનો જન્મ.જો બોગુંબિક રીતે રજાસ્થાનમાં આવે
છે..હુંમણું જ માંડલીની મુલાકા લીધી હતી..પત્રાલાલ પટેલને જ્યાં દિવ્ય
અનુભૂતિ થઈ હતી એ ખંડમાં પ્રવણતાનું જ એક રોમાંય મારા સમગ્ર શરીરમાં વ્યપી
ગયો હોય..

એમનો પ્રથમ વાતાંસંગ્રહ સુખદુઃખનાં સાથી" એને નાયિકા અંધ જમની
અને દિવ્યાં ક્રાંતિક થયો દાશું ગરીબાઈમાં
જવતાં મનેથીએ બેક્લાન્ડ માટે પાંગરનો
પ્રેમ..વાહ..લીધીએ પણ ઉચ્ચ મેઘરજની રીતે પત્રાલાલ પટેલને જ્યાં દિવ્ય
અનુભૂતિ થઈ હતી એ ખંડમાં પ્રવણતાનું જ એક રોમાંય મારા સમગ્ર શરીરમાં વ્યપી
ગયો હોય..

એમનો પણ એક પણ અભીન્વત હોય છે..

એ પછી હું સ. ૧૮૮૦માં આવેલી "વાણમાંદાં"

લઘુનું વાય અથવે પરિવેશનો અનોખો ઉંઘા છે..મનોરદા મુખી, પંચતિયાઓ, અને
શોખિત નાયિકા જમ્કુની જગજ કથા છે... નામું એટેલે ગોકુંગ્યું જ એવો ભૂમ આ
કથા એ ભાગી નાખ્યો..અનેરંદ્યં મેઘાશી આ કથા ઉપર નોંધાવર હતા..એમના
આગ્રહથી પત્રાલાલ એ ઈ.સ. ૧૮૮૧માં "મળેલા જીવ" લખી જેમાં કાનજ જેવો
ખેડુંપુર અને સમાજના નીચલાં સ્તરની ગણ્યા એવી નાયિકા જીવી અને એમનો
ઉચ્ચ પ્રેમ..અન્ધારા..નુંજિત વેદું બની ગંધું..હાનાલાલ જોવા પંત મહાનીને
ગ્રામીણ પાંચાંથી ઉદાસીની વિનિયાનમાં પત્રાલાલ પટેલને એવી નાયિકાનું
"માનવીની ભવાઈ" હુંનિયાનાં જમનીની વિધાયકા જીવાનમાં એવી નાયિકા એવી નાયિકા

મને પણ એવી નાયિકા હોય..

એ પછી હું સ. ૧૮૮૦માં આવેલી "વાણમાંદાં"

લઘુનું વાય અથવે પરિવેશનો અનોખો ઉંઘા છે..મનોરદા મુખી, પંચતિયાઓ, અને

શોખિત નાયિકા જમ્કુની જગજ કથા છે... નામું એટેલે ગોકુંગ્યું જ એવો ભૂમ આ

કથા એ ભાગી નાખ્યો..અનેરંદ્યં મેઘાશી આ કથા ઉપર નોંધાવર હતા..એમના

આગ્રહથી પત્રાલાલ એ ઈ.સ. ૧૮૮૧માં "મળેલા જીવ" લખી જેમાં કાનજ જેવો

ખેડુંપુર અને સમાજના નીચલાં સ્તરની ગણ્યા એવી નાયિકા જીવી અને એમનો

ઉચ્ચ પ્રેમ..અન્ધારા..નુંજિત વેદું બની ગંધું..હાનાલાલ જોવા પંત મહાનીને

ગ્રામીણ પાંચાંથી ઉદાસીની વિનિયાનમાં પત્રાલાલ પટેલને એવી નાયિકા એવી નાયિકા

મને પણ એવી નાયિકા હોય..

એ પછી હું સ. ૧૮૮૦માં આવેલી "વાણમાંદાં"

લઘુનું વાય અથવે પરિવેશનો અનોખો ઉંઘા છે..મનોરદા મુખી, પંચતિયાઓ, અને

શોખિત નાયિકા જમ્કુની જગજ કથા છે... નામું એટેલે ગોકુંગ્યું જ એવો ભૂમ આ

કથા એ ભાગી નાખ્યો..અનેરંદ્યં મેઘાશી આ કથા ઉપર નોંધાવર હતા..એમના

આગ્રહથી પત્રાલાલ એ ઈ.સ. ૧૮૮૧માં "મળેલા જીવ" લખ